

Waterways in Europe: Opportunity or danger?

Comenius project

Вайлбург, Германия
Ден 1, 30 Септември

С нетърпение очаквахме да настъпи 30-ти септември, денят на заминаването ни за Германия. Всички се радвахме, че ще пътуваме със самолет (за първи път за някои от нас), ще сме далеч от родителите си и че ще се запознаем с други деца, култура и традиции.

В 7:30 сутринта се събрахме на терминал 2 на летище София. Бяхме притеснени как ще пътуваме, как ще ни посрещнат, какво ще правим през седмицата. След като мина проверката на документите и контрола за сигурност се поуспокоихме. Влязохме в самолета, заехме местата си, затегнахме коланите и зачакахме да полетим за Германия. Чувствахме се супер готино, че летим със самолет надалеч, към най-голямото летище на Европа, в град Франфуркт. Пътят дотам е 2 часа, но ние не ги усетихме, защото ни беше много интересно да гледаме отвисоко страните, над които прелитаме. След като самолетът кацна на летище Франфуркт, бяхме впечатлени колко е голямо и хубаво. Градът е разположен на река Майн и затова официално името му е Franfurkt am Main. Взехме куфарите си и потеглихме с бус към град Вайлбург. Там ни очакваха стари приятели и познати.

Отначало се движехме по хубава и широка магистрала. После продължихме по път, който обикаляше градчета и села, които, макар и малки, бяха подредени и чисти.

Най- после стигнахме до Вайлбург. Видях момичето, което гостува в къщи при визитата им в България. Тя ми беше станала като сестра. Казва се Лара и много я обичам и уважавам като истинска сестра. Отседнах у тях, запознах се с майка и, баща и и двамата и братя, с баба и и дядо и. Наистина ми харесаха, много лъчезарни и добри хора са.

Докато чакахме да дойдат всички групи играхме различни игри, обядвахме в училищния стол, опитахме от вкусните домашно приготвени сладкиши, които домакините бяха приготвили.

След дългия изморителен ден се прибрахме в приемните семейства. Трябваше да си отпочинем и да съберем сили за следващия ден.

Ренета Касабова, 7б клас

Waterways in Europe: Opportunity or danger?

Comenius project

Вайлбург, Германия

Ден 2, 1 Октомври

Сутрин ставах рано, защото къщата на моето приемно семейство беше на около 20 минути от училището, а и защото винаги закусвахме преди да тръгнем. След закуската се качвахме в колата и потегляхме.

Във вторник пристигнахме в училището и влязохме в час по математика. Класната им стая беше много подредена и чиста. Интересно ми беше, само че нищо не разбирах.

Преди края на часа ни събраха всички групи и тръгнахме заедно да разглеждаме град Вайлбург. Дори кметът на града беше дошъл специално за да ни поздрави и да ни разкаже подробности за историята и забележителностите. Почти на всяка крачка правехме снимки на прекрасните гледки. Беше невероятно!

Унесени в красотата на Вайлбург, не усетихме как стана обед. Всички отидохме в италиански ресторант, където ни сервираха паста, която не ни хареса много, но това не е най-важното.

След това се запътихме към река Лаан за да гребем с кану. Раздадоха ни жилетки, гребла, получихме наставления и един по един се качихме в канутата. Ние не се справяхме много добре и затова се наложи да ни помогнат. Интересно беше преминаването през шлюзовете, разположени в двата края на един тунел по течението на реката. Плавахме 8,5 км, беше уморително, но същевременно и много вълнуващо и забавно. Върнахме се с влак до мястото, откъдето бяхме отплавали. Направихме си вкусно барбекю на открито край реката. Голяма веселба беше.

Когато си тръгнахме вечерта решихме няколко приятели да гледаме филм в семейството, в което бях отседнала аз. След края на филма трябваше да се разделим. Аз си легнах уморена от удивителния ден и нетърпелива и очакваща следващия.

Даниела Павлова, 7б клас

Waterways in Europe: Opportunity or danger?

Comenius project

Вайлбург, Германия
Ден 3, 2 Октомври

В сряда трябваше да покажем презентациите и материалите, които бяхме приготвили предварително в собствената си страна. Моята група беше за изобразителното изкуство. Беше изключително приятно да работя с хора от други страни дори и да не разговаряхме толкова. Трябваше да оцветим картина, която се състои от 8 части. Всеки от нас получи по една част от произведението. Работихме много и разбрахме, че ако съберем частите се получава голяма и красива картина.

Вечерта се проведе арт фестивал. Всички бяхме много притеснени как ще се справим на сцената, но мисля, че се представихме много добре. Трябваше да разкажем за изобразителното изкуство в нашата страна и за известни български художници и техните картини, свързани с водата. Аз представих няколко картини на господин Панайотов, вдъхновени от водопада „Полска Скакавица“ край Кюстендил. Другите групи трябваше да представят поезия, музика, снимки и литература. Групата за поезия рецитира стихотворение за водата, сътворено от самите тях. „Музикантите“ изпяха заедно немска песен, посветена на реките и представиха презентация с песни от всяка държава. Учениците от фотографската група ходиха до центъра на Вайлбург за да снимат река Лаан. После направиха изложба с най-хубавите снимки. А групата за литература написа свой финал и изигра пред публиката легендата за Лорелей. Мисля, че всички се потрусиха усърдно и се справиха много добре, за да постигнем толкова прекрасен завършек на фестивала.

Заедно с моите български и германски приятели решихме вечерта да хапнем навън и отидохме в заведение на име “Кастело”. Забавлявахме се чудесно и си говорихме доста за различни неща. След това се прибрахме и си легнахме веднага, много изморени от дългия, изпълнен с емоции ден.

Прекарахме си добре в Германия и много се радвам, че имах шанса да разбера повече за другите страни и да се запозная с различни хора. Наистина много ни харесаха реките, паметниците и местата, които видяхме. Беше прекрасно преживяване, което никога няма да забравим.

Waterways in Europe: Opportunity or danger?

Comenius project

Вайлбург, Германия

Ден 4, 3 Октомври

В четвъртък се събудих рано, изкъпах се, облякох се и закусах заедно с моето „Германско семейство“. През цялото време те бяха много мили с мен и ще си спомням за това гостуване с най – топли чувства. След закуската ме закараха до училището. Там се срещнах с приятелите си. Събрахме се всички групи и потеглихме с един двуетажен автобус. Пътувахме покрай река Рейн, най - голямата река в Германия, и се любувахме на красивите гледки през прозореца. Стигнахме до място, където реката прави живописни завои. Там се намира скалата на Лорелай. Изслушахме легендата за Лорелай и направихме безброй снимки.

Следващата спирка беше също по течението на река Рейн. Отново снимки на прекрасни гледки, след което се качихме на седалков лифт, който ни отведе по-високо в планината. Времето беше слънчево, макар и хладно, и затова беше приятна разходката през гората. Пътеката ни заведе до полянка, край която пасяха сърни. Разположихме се на тревата и хапнахме сандвичите, които ни бяха приготвили. После- още път през гората и достигнахме до паметника Niederwald. Това е огромен монумент, символизиращ обединението и мощта на Германия, който е издигнат около 1880 година. Наистина е внушителен с височината си от около 48 метра, издигащ се на 250 метра над река Рейн! Беше едно от най- красивите неща, които съм виждала...

След изморителната разходка стана време да се връщаме във Вайлбург. Пътувахме над 3 часа заради огромното задръстване. Когато пристигнахме, всички решихме като за последна вечер да отидем някъде всички заедно. Събрахме се отново в “Castello”. Беше уникална вечер, със сигурност това беше най-хубавата вечер за всички.

Радвам се, че успях да видя толкова нови неща и да се запозная с различни и интересни хора.

Ася Зарева , 7а клас